

การอบรมลูกหลาน (3)

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อัब्ดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : ทีมงานภาษาไทยเว็บอิสลามแฮ้าส์

ที่มา : หนังสือ อัต-ดุรูส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัล-สุนัน วะ อัล-อะห์
กาม อัล-ซัรอียะฮฺ, เว็บ al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

تربية الأولاد (٣)

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

การอบรมลูกหลาน (3)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: ๑๓]

“และจงรำลึกเมื่อลูกหลานได้กล่าวแก่บุตรของเขา โดยสั่งสอนเขาว่า ใช้ลูกเอ๋ย เจ้าอย่าได้ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮฺ เพราะแท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความอธรรมอย่างมหันต์โดยแน่นอน” (ลูกหลาน: 13)

ไปจนถึงอายะฮฺที่พระองค์ตรัสว่า

﴿يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ [๓๓] ﴿يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ [๓๖]

“ใช้ลูกเอ๋ย แท้จริง หากว่า(ความผิดนั้น) มันจะหนักเท่าเมล็ดฝักสักเมล็ดหนึ่ง มันจะซ่อนอยู่ในหิน หรืออยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรืออยู่ในแผ่นดิน อัลลอฮฺก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริง อัลลอฮฺ

เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ใ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการ
ละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้
ละเว้นการทำ ความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสพกับเจ้า
แท้จริง นั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น มั่นคง” (ลูกมาน:
16-17)

ท่านอับดุลลอฮฺ บินอัมรฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันซุมมา ได้เล่าว่า
ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า
«مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاصْرُبُوهُمْ عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ
عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ» [أخرجه أبو داود]
“พวกท่านจงใช้ให้ลูก ๆ ของพวกท่านละหมาดเมื่อพวกเขาอายุ
เจ็ดปี และจงตีพวกเขาให้ละหมาดเมื่อพวกเขาอายุสิบปี และจง
แยกพวกเขาในที่นอน(คือแยกสถานที่นอน)” บันทึกโดย อับดุล
วูด

ท่านอับดุลลอฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันซุมมา ได้เล่าว่า

أَخَذَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، تَمْرَةً مِنْ تَمْرِ الصَّدَقَةِ، فَجَعَلَهَا فِي فِيهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كَيْخُ كَيْخُ، إِرْمُ بِهَا، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّنَا لَا نَأْكُلُ الصَّدَقَةَ» [متفق عليه]

ท่านอัลหะสัน บินอลีเย่ได้หยิบอินทผลัมที่เป็นอินทผลัมเศาะดะเกาะฮฺ เม็ดหนึ่ง แล้วใส่เข้าปากเขา แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้กล่าวว่า แค่ก! แค่ก! จงคายออกมา เจ้าไม่รู้หรือว่า พวกเราไม่กินของเศาะดะเกาะฮฺ” บันทึกโดยอัล-บุคอรีเย่ และมุสลิม

ท่านอุมัร บิน อับี สะละมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า
كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيئُ فِي الصَّخْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا غُلَامُ، سَمَّ اللَّهُ، وَكُلُّ بَيْمِينِكَ، وَكُلُّ مِمَّا يَلِيكَ» [متفق عليه]

ฉันเคยเป็นเด็กเล็กอยู่บนตักของท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม และมือของฉันเคยไปหยิบนิ้วหยิบนี้ในงาน ถาด แล้วท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้กล่าวว่า “หนูน้อยเอ๋ย จงกล่าวบิสมิลลาฮฺ และจงกินด้วยมือขวา

และจงกินในสิ่งที่อยู่ใกล้ๆ เจ้าก่อน”” บันทีกโดยอัล-บุคอรีย และมุสลิม

ท่านอิบนุ อับบาส เราะะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า ฉัน ได้เคยนั่งซ้อนหลังท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ในวัน หนึ่งแล้วท่านก็ได้กล่าวว่า

« يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَحْدِثُ جُهَاكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعْنِي بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ » أخرجه الترمذي

“เด็กน้อยเอ๋ย แท้จริงฉันจะสอนเจ้าบางถ้อยคำ เจ้าจงรักษา (ศาสนาของ)อัลลอฮฺ แล้วอัลลอฮฺจะทรงรักษาเจ้า จงรักษา อัลลอฮฺ เจ้าจะพบพระองค์อยู่บนทางของเจ้า เมื่อจะขอก็จงขอ จากอัลลอฮฺ และเมื่อจะขอความช่วยเหลือก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ และพึงทราบเถิดว่า ชนใดหากพวกเขา รวมกันเพื่อจะทำประโยชน์ให้เจ้าในประการใด พวกเขาจะไม่

สามารถทำประโยชน์ให้เจ้าได้ นอกจากเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺทรงกำหนดมันแก่เจ้าไว้แล้วเท่านั้น และหากพวกเขาพร้อมกันเพื่อจะทำร้ายเจ้าในประการใด พวกเขาจะไม่สามารถทำร้ายเจ้าได้ นอกจากเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺทรงกำหนดมันไว้แก่เจ้าแล้ว ปากกาได้ถูกยกออกไปแล้ว และ(หมึกใน)บันทึกก็แห้งไปแล้ว” บันทึกโดยอับ-ติรมิซียุ

คำอธิบาย

ประการหนึ่งในเรื่องที่พ่อแม่หลายคนปล่อยปละละเลย คือ การสอนสั่ง ชี้นำ และให้คำตักเตือนลูกๆของพวกเขา ไม่ใช่ใช้แต่วิธีรุนแรง หรือตวาดกับความผิดพลาดของพวกเขา แต่ให้เริ่มด้วยการแสดงความมุ่งหวังและความเป็นห่วงกังวลต่อพวกเขา เพราะเป็นทางที่จะได้รับการยอมรับที่ดีที่สุด และไม่ควรถูกปล่อยปละละเลยพวกเขาโดยอ้างว่าพวกเขาเด็กอยู่ยังไม่เข้าใจ

ประโยชน์ที่ได้รับ

- มีบัญญัติให้ตักเตือน ชี้แนะลูกหลานถึงแม้พวกเขาจะยังเล็กก็ตาม
- มีบัญญัติให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างวัย เจริญเติบโตของลูกๆ ในการอบรมสั่งสอนพวกเขา